

РЕШЕНИЕ

№ 509

гр. Благоевград, 15.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Г. Коева

при участието на секретаря Филка Кр. Сотирова
като разгледа докладваното от Вера Г. Коева Гражданско дело № 20211210102999 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от „Л.” ООД, с ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. Б. ул. „О.” №, представлявано от управителя С. М. К., и с адрес за кореспонденция: гр. Б. ул. „С. С.” №, ет., офис №, чрез адвокат Г.Ч., с която срещу „Д. С.” ЕООД, с ЕИК: със седалище и адрес на управление: общ. С., с. Д., представлявано от управителя А. П. П. е предявен осъдителен иск - за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните суми:

- сумата от 1 414.99 /хиляда четиристотин и четиринадесет лева и деветдесет и девет стотинки/ лева с ДДС, представляваща остатък от незаплатено възнаграждение по Фактура №/26.11.2020г. в размер на 3 414.99 лева с ДДС за доставени на ответника строителни материали, ВЕДНО със законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на подаване на исквата молба до окончателното изплащане на същата;

- сумата от 1 104,42 /хиляда сто и четири лева и четиридесет и две стотинки/ лева с ДДС, представляваща незаплатено възнаграждение по Фактура № /28.12.2020г. за доставени на ответника строителни материали, ВЕДНО със законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на подаване на исквата молба до окончателното изплащане на същата, както и разносните по делото.

Препис от исквата молба и писмените приложения към нея са връчени на ответното дружество при условията на чл.50, ал.2 ГПК, като в срока по чл.131 ГПК от ответника не е постъпил отговор.

Предявеният иск е процесуално допустим. Извършена е размяна на книжа, поради което е насрочено открито съдебно заседание с призоваване на страните и съобщаване на проект на доклад.

Твърди се от ищеца, че има за основен предмет на дейност „покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид и т.н.”, като с ответното дружество „Д. с.” ЕООД, с ЕИК: , се намират в трайни търговски отношения, които са израз на множеството сключвани помежду им договори, които следва да се квалифицират като търговски продажби. Това обстоятелство се твърди, че се доказва с издадени фактури, в които са индивидуализирани елементите на сключваните помежду им договори, а именно - стоката, обект на продажбата, нейното количество, цената и страните.

Във връзка с горното през 2020г. ответното дружество „Д. с. ” ЕООД се твърди, че е

поръчало на „Л.“ ООД стоки, обективизирани в следните фактури:

1. Фактура № 26.11.2020г. в размер на 3 414.99 лева с ДДС;
2. Фактура № /28.12.2020г. в размер на 1 104,42 лева с ДДС;

Твърди се, че в посочените фактури се сочи, че подробно са описани по количество, видове и единична цена поръчките материали, както и начинът им на плащане, наименованието на страните, времето и мястото им на издаване, както и се поддържа, че стоките, предмет на процесните фактури са били доставени и приети от ответника без възражения, като датата на данъчното събитие /плащането/ по посочените по-горе фактури е съответно датата на издаването им. По първата описана по-горе фактура №/26.11.2020г. в размер на 3 414.99 лева с ДДС се признава, че ответникът е заплатил сумата в размер на 2 000 лв., но остатъкът по нея от 1 414,99 лв., както и другата фактура №/28.12.2020г. в размер на 1 104,42 лева с ДДС, все още не са заплатени от ответната страна.

Във връзка с гореизложеното се сочи, че между страните и към настоящия момент съществуват неуредени търговски отношения, произтичащи от сключените помежду им реални договори за продажба. Изтъква се, че естеството на сключеното правоотношение не изисква писмена форма за неговата валидност, а в съответствие с изискванията на чл. 321 от ТЗ за извършените процеси продажби са съставени фактури, в които е материализирано задължението за плащане на цената от страна на ответното дружество.

При поддържане на фактически твърдения в горната насока се от ищеца се обосновава правен интерес от предявяване на иска, както и уважаването му, като се поддържа тезата, че ищецът е изправна страна по сключените търговски продажби.

Доказателствените искания на ищеца са за приемане на писмени доказателства. Поискано е допускане и назначаване на съдебно-икономическа експертиза, изпълнима от вещо лице икономист, което след като се запознае с материалите по делото и извърши справка в счетоводството на ищеца и ответника, да отговори на следните въпроси: осчетоводени ли са описаните в исковата молба фактури в счетоводството на ищцовото и на ответното дружество?; Какъв е общият размер на задължението на ответника по процесните фактури?; Има ли извършено плащане по процесните фактури?; Ползвал ли е ответникът данъчен кредит по ЗДДС по процесните фактури?

ВЪЗРАЖЕНИЯ НА ОТВЕТНАТА СТРАНА:

В срока по чл.131 ГПК от ответното дружество не е постъпил писмен отговор. Исковата молба и писмените приложения към нея са връчени на ответника по реда на чл.50, ал.2 ГПК, доколкото е отразено, че актуалния адрес и седалище на управление на ответното търговско дружество няма знаци и данни да е седалище на това юридическо лице.

Правна квалификация на претендираните от ищеца права - предявен е осъдителен иск с пр. основание чл. 318, ал. 1 от ТЗ, във връзка с чл. 286, ал. 1 от ТЗ.

Ищцовото дружество, редовно и своевременно призовано, не се явява представител, както по закон, така и по пълномощие.

С нарочна молба пълномощникът на ищеца е поискал даване ход на делото, а при наличието на предпоставките и условията за това – постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

За съдебното заседание, ответното дружество е редовно призовано при условията на чл.50, ал.2 ГПК, не се явява представител по закон или по пълномощие.

Ответникът не е подал отговор на исковата молба, не се явява в съдебно заседание, не изпраща процесуален представител, не оспорва иска. С призовката за съдебното заседание, връчено на ответника при условията на чл.50, ал.2 ГПК още от с.з. от 06.07.2022г., на тази страна е указано какви ще бъдат последиците от неподаването на отговор в законоустановения едномесечен срок и от неявяването му в първото по делото съдебно заседание, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие.

От така изложеното в обстоятелствената част и в искането за защита /петитума/ на иска, се установява предявяването на осъдителен иск с правно основание чл. 318, ал. 1 от ТЗ, във връзка с чл. 286, ал. 1 от ТЗ.

Искът е процесуално допустим, а ИМ е редовна с оглед съдържание/чл.127 от ГПК/ и приложения /чл.128 от ГПК/. Спорното притезателно право е надлежно упражнено – чрез подаване на редовна ИМ, при липса на процесуални пречки и при наличието на положителни процесуални предпоставки за упражняването му. Налице е, както активна, така и пасивна процесуална легитимация и правен интерес за ищеца от предявяване и поддържане на осъдителен иск – за осъждане на ответника при твърдения за ликвидно и изискуемо притезателно право в полза на ищеца и за наличие на двустранно валидно търговско продажбено правоотношение, по което сочи, че е изправна страна и неизпълнение на насрещното задължение на ответника по същото, в качеството на купувач да изпълни насрещното си парично задължение да заплати цената на закупената стока.

С определението по чл.140 от ГПК по насрочване на открито съдебно заседание, съдът е приел и приобшил към доказателствата по делото представените към исковата молба писмени документи като писмени доказателства, предвид годността, допустимостта /представени са в необходимата за това форма – валидно заверени копия/ и относимостта им към спорния по делото предмет. Представените писмени доказателства, индицират за вероятната основателност на иска. Налице са предпоставките, както процесуални, така и материални на разпоредбата на чл. 238, ал. 1 вр. с чл.239, ал. от ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника - на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание , ответникът в срока по чл.131 от ГПК не е подал писмен отговор, не е оспорил иска, не е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, от анализа на представените към ИМ писмени доказателства се установява вероятната основателност на предявения иск , който по тези съображения следва да се уважи и мотивите на настоящето неприсъствено решение се основават на тях.

По арг. на чл.78, ал.1 от ГПК ответната страна дължи на ищеца и направените по делото разноски в размер на 106,60 лв. за заплатена държавна такса и сумата от 600 лв. за заплатено /арг. т.1 от ТР № 6 от 6.11.2013г. по т.д.№ 6/2012г. на ОСГТК на ВКС/ адв.възнаграждение, съгласно представения списък по чл.80 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 238, ал.1 вр. с чл.239, ал.1 -4 от ГПК вр. с чл. 318, ал. 1 от ТЗ, във връзка с чл. 286, ал. 1 от ТЗ вр. с чл.79 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД и чл.78, ал.1 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Д.С. ЕООД, с ЕИК: със седалище и адрес на управление: общ. С., с. Д., представлявано от управителя А. П.П. да заплати на „Л.” ООД, с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „О.” № представлявано от управителя С. М. К., и с адрес за кореспонденция: гр. Б., ул. „С. С. №, ет. , офис № чрез адвокат Г.Ч., следните суми и на следните основания:

- сумата от 1 414,99 /хиляда четиристотин и четиринадесет лева и деветдесет и девет стотинки/ лева с ДДС, представляваща остатък от незаплатено възнаграждение по Фактура № /26.11.2020г. в размер на 3 414.99 лева с ДДС за доставени на ответника строителни материали, ВЕДНО със законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на подаване на исковата молба – 02.12.2021г. до окончателното изплащане на същата;
- сумата от 1 104,42 /хиляда сто и четири лева и четиридесет и две стотинки/ лева с ДДС, представляваща незаплатено възнаграждение по Фактура № /28.12.2020г. за доставени на ответника строителни материали, ВЕДНО със законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на подаване на исковата молба – 02.12.2021г. до окончателното изплащане на същата;

На основание чл.78, ал.1 ГПК, ОСЪЖДА „Д. С. ЕООД, с ЕИК: със седалище и адрес на управление: общ. С., с. Д., представлявано от управителя А.П. П. да заплати на „Л.” ООД, с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. Б. ул. „О. №, представлявано от управителя С. М. К. и с адрес за кореспонденция: гр. Б., ул. „С. С.в” № , ет. , офис № , чрез адвокат Г.Ч., направените по делото разноски , а именно - сумата от 106,60 /сто и шест лева и шестдесет

стотинки/ лв. за заплатена държавна такса и сумата от 600 /шестстотин/ лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението е постановено при условията на чл.238 и чл.239 от ГПК, поради което и на основание чл.239, ал.4 от ГПК, не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се връчи и на двете страни, като УКАЗВА на ответната страна, че в едномесечен срок от връчването може да поиска от въззивния съд неговата отмяна при условията на чл.240, ал.1, т.1-3 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____